

DE ANDERE KANT VAN DE WERKELIJKHEID

26 april 1957

Goedenavond, vrienden,

Aanvullen op wat vorige maal reeds is gezegd, zou ik het volgende op willen merken. Het is ons tot en met 1 mei aanstaande mogelijk bij de indeling van het programma met uw wensen rekening te houden. Daarna valt ons dat zeer zwaar en kunnen wij een eenmaal vastgesteld programma moeilijk wijzigen. Dat dergelijke wijzigingen grote bezwaren met zich mee brengen, heeft zich in het afgelopen jaar meermaals tijdelijk getoond. Wij hopen dus in het komende jaar dergelijke wijzigingen later te kunnen voorkomen. Wij achten voor alle leden de gelegenheid gelijkelijk open. Daar niet persoonlijke aanwezigheid, maar ook schriftelijke indiening voldoende is, hopen wij dus, dat u daarvan gebruik zult willen maken. Wat betreft de verdere inleiding, natuurlijk weet u allemaal dat wij niet alwetend of onfeilbaar zijn. Er wordt van u verwacht, dat u zelfstandig nadenkt en dat u de achtergronden zoekt in al hetgeen wij brengen, die voor u zelf belangrijk zijn. Na de pauze zal deze avond gelegenheid worden gegeven tot het stellen van vragen in de z.g. "Vragenrubriek". Deze keer heb ik voor het eerste onderwerp gekozen: De andere kant van de werkelijkheid.

De mens leeft in een wereld, die hij werkelijkheid noemt. Dat die werkelijkheid betrekkelijk is, zal ieder van jullie ondertussen wel duidelijk geworden zijn. Aan de andere kant van deze schijnbare werkelijkheid bestaat een wereld, die even werkelijk is, even reëel voor haar bewoners, als uw wereld voor u. Deze werelden hebben vele eigenaardigheden. Vaak hebben zij plaats gemeen, zodat twee voorwerpen en twee personen zich in tegenstelling tot alle bekende wetten en normen, gelijktijdig op één plaats kunnen bevinden. Verder zijn zij onderling enigszins gerelieerd. D.w.z., elk gebeuren op uw eigen wereld heeft in die andere wereld zijn terugslag. Omgekeerd kaatst alles, wat in die wereld is gebeurd, naar uw wereld en zal ook daar, ofschoon uiteindelijk naar de veroorzakende wereld terugkerende, het vaak vreemde gebeurtenissen kunnen wekken.

De verschijnselen van die wereld, zoals zij zich bij u voordoen, zijn betrekkelijk veelvuldig, maar over het algemeen weinig opzienbarend. Wanneer aan de andere kant van de werkelijkheid iets gebeurt, dan past zich die invloed schijnbaar normaal in het gebeuren van uw eigen wereld. Het is een toevalligheidje, waar niemand iets van had kunnen zeggen, maar wat volkomen normaal is en iedereen had kunnen denken, dat het wel eens zou kunnen gebeuren. Zo wordt dan soms de loop van de gebeurtenissen aanmerkelijk gewijzigd. Andere verschijnselen, die met dit samengaan van werelden in verband staan, zijn sommige spookverschijnselen. Ook deze spookverschijnselen zijn vaak het resultaat van een samenvloeiing van uw werkelijkheid en de andere werkelijkheid. Die andere wereld is niet de wereld waarin ik leef. Onthoudt u dat goed. Het is niet de wereld, waarin de meesten van ons, die u kent als sprekers, als geesten, niet alleen op deze, maar ook op andere bijeenkomsten, waar wij vertoeven. Het is een materiële wereld. Van uit uw standpunt noemt u ze fijn-materiële en zij wordt heel vaak verward met occulte gebieden.

In de eerste plaats de materie. De materie van deze wereld aan de andere kant van de werkelijkheid is vanuit uw standpunt negatief. Dit wordt bepaald door de rotatie van atomen en moleculen. Hun eigen krachtverhoudingen verschillen dus aanmerkelijk van uw wereld, maar hebben toch een zekere overeenkomst daarmee. De vormen van die andere wereld zijn niet zo vast als bij u. Ondanks het feit, dat wij het "pantha rei" (alles stroomt; Red.) daarin duidelijker zien uitgedrukt dan op aarde, kunnen wij toch zeggen, dat deze wereld eigenschappen en kwaliteiten vertoont die lijken op wat in uw eigen wereld bestaan.

Voorbeeld: Wij vinden een plantengroei, zij het, dat deze zeer variabel is en zich onmiddellijk aanpast aan bepaalde gedachtestromen en werkingen in de omgeving. Wij kennen een dierlijk leven, dat weliswaar geen vaste vorm kent, maar in zijn vorm toch onmiddellijk beïnvloed wordt, onder andere door elektrische verschijnselen, maar ook door gedachten. Er leven wezens met een verstand, zoals het uwe. Deze wezens, - fijn-materiële vanuit uw standpunt - zijn voor zichzelf volkomen reëel en volkomen stoffelijk. Hoe dié bewoners heten... ach, men heeft ze op uw wereld vele namen gegeven. Wanneer u spreekt van bosgeesten, van kabouters, van nymphen, van water-, vuur- en luchtgeesten, dan komt u soms, haast bij vergissing, terecht bij de bewoners van die andere wereld.

U moet niet vergeten, wat voor u vuur is, kan een aangename koelte zijn voor iemand, die in een negatieve wereld leeft. Wat voor u vaste materie is, is vloeibaar of misschien zelfs in verhouding, een soort atmosfeer voor iemand die in deze andere wereld leeft. Terwijl omgekeerd de lucht een volkomen vaste

materie kan zijn. Ik haal deze voorbeelden aan om u duidelijk te maken, hoe de waarden van uw wereld tot deze andere werkelijkheid aanmerkelijk kunnen verschillen.

Nu is het bekend dat in heel veel sprookjesboeken bovennatuurlijke wezens voorkomen. Men spreekt over djinns (natuurkrachten; Red.), demonen, spoken, goden, die op aarde verschijnen. Kortom, allerhand vreemde wezens. Men spreekt over sprekende slangen, draken, ja, zelfs de Chirnareën (mythologisch monsterlijk wezen; Red.), de nachtmerrie zelf, vindt samen met de Phoenix en veel andere haar evenbeeld in deze andere wereld. Uit overleveringen van uw eigen wereld blijkt dus, dat de andere kant van de werkelijkheid wel bekend is geweest. De vorm, waarin die andere zich u openbaart echter, wordt grotendeels door uzelf bepaald. Herinnert u zich, wat ik gezegd heb.

In uw eigen wereld zijn de vormen vast, maar in die andere wereld worden zij o.a. door elektrische invloeden, maar ook door gedachten bepaald. Dit betekent, wanneer een dergelijke vorm zich zou manifesteren in uw wereld, deze vorm onderdanig is aan gedachten, elektrische en magnetische invloeden, zoals zij optreden bij u. Maar dat gelijktijdig voor die vorm de materiële waardering t.o.v. vatbaarheid, vastheid en leefbaarheid e.d. blijft bestaan, die deze geest - of dit wezen - in zijn eigen wereld kent. Ik zeg "geest", maar het is eigenlijk verkeerd. Want zuiver geesten zijn deze niet. Het astraal gebied, waarover u veel hoort spreken, vertoont met deze wereld verwantschap en gaat soms in deze wereld over. Een negatievering van het bestaan kan n.l. voor het bewustzijn gelijktijdig een totaal negatieve instelling t.o.v. alle verschijnselen na de dood betekenen. Een tijdelijk negativisme brengt iemand met deze wereld in beroering en contact. Maar daar deze wereld zo doordeesemd is met fantastische vormen en voorwerpen, daar in deze wereld alles mogelijk is wat voor u onmogelijk is en alles wat bij u mogelijk is (er) tot de onmogelijkheden behoort, zult u begrijpen, dat voor de geest, die in een dergelijke wereld terecht zou komen en zich daar zou materialiseren in de nieuwe materiële vorm, die wereld een hel is.

Maar natuurlijk zit ik u geen sprookje te vertellen, begrijpt u dat goed. Wat ik u vertel is volkomen werkelijk en reëel. Zo reëel, dat wij op dit ogenblik misschien ons zouden kunnen verplaatsen door een negatievering van ons eigen bestaan in deze andere wereld, die op deze plaats, op dit ogenblik, een ander uur van de dag kent, een ander licht, een andere wereld met andere vormen. Wanneer nu in deze andere wereld een invloed wordt ondergaan vanuit uw wereld, dan komt deze meestal in de vorm van gedachtestromen. Een gedachtestroom is in wezen iets wat sterk verwant is met electriciteit en met magnetisme. Het resultaat is dan ook, dat de gedachten van de mensen in deze andere werkelijkheid vormbepalend kunnen zijn. Naarmate het wezen, dat aan deze invloed ten offer valt, minder bewust is, zal de uitwerking van een dergelijke vorm op uw eigen wereld groter zijn.

Ik zal proberen om met een voorbeeld duidelijk te maken, wat ik hiermee bedoel. Voorbeeld, u haat iemand. Deze haat heeft in zich de gedachte van demonie, kwelling, ondergang. Aan de andere kant wordt een gewone plant van die wereld, een volkomen onbewust levend wezen dus, beroerd. Op dat ogenblik wordt deze tot de haatdemon, die uw gedachten daaraan als vorm oplegt. Deze haatdemon zal blijven bestaan tot een nieuwe invloed de vorm wederom verandert. Kunt u zich voorstellen, dat dan daarin zich gedachteinvloeden gaan afspelen? Dat ook daarin bepaalde stromingen tot stand komen? Die stromingen zijn niet zo fijn als de invloed van uw gedachten. Het is hier eerder een kwaadwilligheid, een koboltachtig denken, waarbij de kwelling opgelegd tegen een bepaald persoon, geuit wordt tegenover iedereen. Die invloed werkt op uw wereld. En die kan op zijn beurt uw mentaliteit beïnvloeden. Maar wat erger is, zij kan soms voorwerpen op uw wereld beïnvloeden.

Stel nu verder, dat u naast een onbewust wezen, ook een bewust wezen kunt beïnvloeden. Dan kan in veel gevallen de opgelegde vorm, plus de opgelegde gedachtestroom, die vormbepalend was, voor dat wezen een mogelijkheid betekenen, iets nieuws, iets fantastisch te beleven. Juist dat nieuwe, dat fantastische is een aantrekkingskracht, zodat een dergelijke kracht zou trachten te voorkomen, dat de eenmaal verworven vorm teniet gaat. Aan de andere kant van de werkelijkheid bestaan wezens die vanuit stoffelijk standpunt zich schromelijk moeten vervelen. Elke vorm is bereikbaar, wanneer er maar een invloed is, die die vorm tot stand brengt. Het aannemen van vormen zou daarin een soort sport of vermaak kunnen worden. Prestige, prestatie, zullen daar heel vaak afhankelijk zijn van de wijze, waarop men in aangenomen vormen t.o.v. zijn milieu beheersend kan optreden. Het zijn de menselijke invloeden van deze wereld die heel vaak daar toe aanleiding zijn.

Maar evenmin zoals u zich van die andere werkelijkheid bewust bent, is die werkelijkheid zich bewust van u als realiteit. U droomt er misschien een keer van, zoals zij misschien een keer van uw wereld zullen dromen, maar verder gaat het niet. Zoals het voor u een nachtmerrie zou zijn in een volkomen losse gedachtewereld te leven, is het voor hen een nachtmerrie een wereld te zien, waarin de vorm niet veranderd kan worden en dus het totale concept van hun eigen leven zou worden vernietigd.

Nu moet u goed begrijpen, dat de werking van die wereld op de uwe, grover is dan die gedachte, maar gelijktijdig actiever. Zij zal heel vaak impulsen geven aan voorwerpen. Voorbeeld: Iemand heeft een

haatimpuls ontvangen. Deze haatimpuls zegt u: vernietiging. Deze vernietigingsdrang wordt in een voorwerp gelegd, dat daardoor een zekere afstotende werking krijgt voor een mens. Zo kun je een bord breken, maar je kunt ook je nek breken door van een trap te vallen. Er is een definitief tegenstreven aan de mens mogelijk. Kunt u zich voorstellen hoeveel ongelukken zouden worden voorkomen als het menselijk denken gezonder, evenwichtiger was? Kunt u zich indenken, hoe ook die andere wereld zou kunnen profiteren van een grotere gelijkmatigheid van de mensen, waar deze niet wordt afgeleid door steeds nieuwe vormmogelijkheden en steeds nieuwe gedachteimpulsen?

Het is juist terwille van deze andere zijde van de werkelijkheid en secundair ook haar invloed op uw eigen wereld, dat beheersing voor de mens noodzakelijk is. Niet alleen beheersing van het stoffelijk leven, maar ook van het gedachtenleven. Beheersing van jezelf, of moet ik het anders uitdrukken? Verdraagzaamheid? Verdraagzaamheid houdt niet in een willoos ondergaan. Dit heeft voor uw eigen wereld, noch voor een andere wereld enig nut of enig doel. Het houdt wel in het accepteren van die wereld, het tolereren van al hetgeen binnen die wereld gerechtvaardigd lijkt en niet onmiddellijk uw eigen wezen aantast.

Zou u op die manier kunnen leven, dan zouden de invloeden, die u naar een andere wereld uit kunt sturen, veel minder ergerlijk zijn. Vergeet niet, naast deze directe beïnvloeding dus van een fijnstoffelijke wereld aan de andere kant, de andere kant van uw werkelijkheid, dus hiér kunt u ook nog komen tot een beïnvloeding, door middel van gedachten, van alle lagere sferen, die in hun wezen ook fijn-materieel zijn, maar weer in andere substantie en samenhang. Soms beïnvloedt u een groot aantal werelden, zonder het te willen of te weten. Wanneer u meent, dat het in uw wereld eigenlijk weinig betekent, hoe je denkt of wat je denkt, wordt gelogenstraf door de gevolgen, die elke gedachte kan wekken uit de andere wereld. De gevolgen, die elke gedachte niet alleen voor u, maar voor vele andere wezens in vele werelden - met de garantie, dat elke beïnvloeding van die andere wereld op enigerlei wijze zal weerkaatsen in uw eigen wereld - ook uzelf misschien mee betreffen.

Een fantastisch concept misschien. Het lijkt mij moeilijk als mens een dergelijk bestel te zien. Twee werelden, die elkaar zo maar beroeren. Iemand, die midden door uw lichaam heenwandelt, zonder dat u daarvan iets merkt. Een park, waar u net met veel zorg een huis hebt gemaakt. En een huis, waar u niets ziet, dan een kale vlakte. Vruchtbaarheid, waar voor u een woestijn ligt en een woestijn misschien op een plaats, waar bij u misschien de zee ligt. Toch is het zo. Twee werelden, die elkaar doorkruisen. Daarnaast veel werelden, die die werelden weer beroeren. In al deze twee werkelijkheden zijn wezens, die naar een bewustzijn streven. Wezens, die zich vastklampen aan hun realiteit en aan hun gebruiken en hun werkelijkheid. In allebei die werelden wezens, die onbewust door hun eigen impulsen en gedachten andere werelden beïnvloeden en het slachtoffer worden van hetgeen zij in een andere wereld tot stand brachten. Voorbeeld: iemand aan de andere kant heeft een vorm gevonden, die hem werkelijk genoeg doet. Die vorm is geladen met een aantal gedachten, welke tegengesteld zijn aan de invloeden, die hier regeren op aarde. Zo'n iemand denkt daar niet bij na. Hij zegt: Ik ken een vorm, ik kan groot doen tegenover mijn omgeving. Hij wisselt misschien 4, 5 keer om telkens weer die nieuwe vorm te demonstreren aan anderen. "Dat heb ik bereikt", vol van trots, met minachting voor alle mogelijke gevolgen.

Op dat ogenblik is in uw wereld een chauffeur bezig om een grote autobus te rijden. En net op dat ene ogenblik zijn die werelden te dicht bij elkaar, die vormverwisseling trekt een ogenblik in die chauffeur. Zijn aandacht verslapt voor een kort ogenblik. De wagen rijdt tepletter. Gewonden, doden, slachtoffers, gekerm, gekreun, paniek. In die andere wereld plotseling een explosie van het onaanvaardbare, het onaanroerbare. Een wereld, die zoëven nog vol van schoonheid was met misschien een enkele gedemonstreerde schrikvorm, een aardigheidje, is nu plotseling tot een hel geworden, vol van emoties, die vormen veranderen zonder dat men weet waarom. Kunt u zich dat voorstellen? Als dat zo van die wereld op uw wereld gaat en omgekeerd, dan is het toch wel zaaks, dat wij weten hoe wij onszelf moeten beheersen, hoe wij ons zelf moeten regeren. Aan de andere kant van de realiteit ligt een wereld, die voor de mens onvoorstelbaar is, maar vol van krachten en invloeden, die de mens op sommige ogenblikken kunnen beheersen; die al is het onopvallend soms vaak grote betekenis krijgen in je eigen leven en in het leven van anderen. Invloeden, die ook door u vaak mee worden geregeerd.

Daartussen zien wij nog een gebied, waarin de geest uit het duister komt. Die zweeft tussen beide werelden in. Soms de één, soms de ander beroert. Soms schrikkende voor de vormen, die hij in de ene wereld ziet, dan weer een ogenblik verademend in de oude gewende wereld, waarin u leeft. En ook deze worden door uw gedachten beïnvloed. Ook deze verzadigen zich er aan. Deze hyena's van de duisternis voeden zich met uw gedachten, met uw impulsen, met uw hartstochten. En in hun werkzaamheid denken ook zij, beïnvloeden zij zowel u als de andere wereld, waardoor hun invloed niet alleen geestelijk bij u, maar ook via de andere wereld nog stoffelijk kenbaar wordt. Kan iets dergelijks, vrienden, u misschien tonen, hoe onverantwoord het is je gedachten te veel een vrije loop te laten? Kan het u misschien tonen, hoe naasteliefde en verdraagzaamheid en van u en van die andere wereld een paradijs kunnen maken?

Hoe elke onverdraagzaamheid, elke haat, elke mistoestand, ook al is die verborgen voor de wereld buiten u, oorzaak kan zijn van veel ellende voor u en vele anderen. U hebt er waarschijnlijk niet veel over nagedacht, dat er een andere kant van de werkelijkheid zou kunnen zijn. Ja, aan een Hiernamaals, daar denkt men gaarne aan, maar aan andere werelden, die in een eigenaardig vlechtsysteem elkaar doorkruisen, daar heeft men meestal niet over nagedacht. Noch aan die invloeden, die tussen die werelden bestaan. Het zou misschien niet zo belangrijk zijn, was het niet in de geschiedenis van de mensheid, dat er ogenblikken zijn, dat beide werelden elkaar meer dan normaal beroeren.

Waarom? Ik vermoed, dat het een kwestie is van kosmische stromingen. Zeker weten, doe ik het niet. Wel weet ik zeker, dat er ogenblikken zijn, dat deze werelden van waan en werkelijkheid - vanuit uw standpunt gezien - samenkomen. Dat uw werkelijkheid en de andere kant van de werkelijkheid dreigen samen te smelten tot één geheel en op dat ogenblik méér dan anders zijn de invloeden van beide werelden op elkaar merkbaar. Deze ogenblikken die meer dan anders het gedachteleven van de mensheid, het lot van de mensheid, maar ook van een andere wereld mee helpen bepalen.

Een dergelijke tijd is komende. Maar maakt u zich geen zorgen. Het is al vaak gebeurd, het zal nog meer gebeuren. Misschien, dat paranormale verschijnselen u zullen confronteren met andere wezens. Daar zal het wel bij blijven. Ik denk helemaal niet aan de mogelijkheden van een absoluut wegvallen van de grens. Daarvoor staat de geaardheid van de materie in uw wereld en in de andere wereld wel borg. Deze twee kunnen niet samen komen, zonder elkaar op te lossen. Die werelden blijven gescheiden bestaan. Maar de invloed wordt steeds groter. Een invloed, die het ook voor u mogelijk maakt bij een leiden van de eigen gedachte, een beheersing van het "Ik", een beoefenen van de verdraagzaamheid en de reflexen, die vanuit een andere wereld tot de uwe komen, in gunstige zin te beïnvloeden.

De vormen, waarin u een aardmannetje, een djinn (natuurwezen; Red.), of een demon ziet, zijn natuurlijk geen reële vormen. Een reële vorm in uw zin bestaat niet aan de andere kant van de werkelijkheid. Maar de vormen, die dergelijke wezens aannemen, wanneer ze bv. voor een ogenblik bij u binnen zouden kunnen dringen, zijn afhankelijk van uw eigen wereld. Wanneer een zeer grote band bestaat tussen beide werelden, dan is het soms mogelijk, dat de mens gedeelten van die andere wereld in zijn eigen wereld tegenkomt en ziet. Men ziet ze dan met menselijke ogen en zijn eigen gedachten bepalen hoe de vorm is van wat hij ziet.

Dus wanneer vandaag of morgen een of andere leprechaun (mytisch wezen uit de Ierse folklore; Red.), of kabouter, of fladderend elfje u tegemoet komt, onthoudt dan één ding: het wezen, dat er achter schuilt, is reëel, de vorm niet. Maar het is uw gedachte, die zal bepalen hoe het wezen tegenover u staat; niet uw woord, niet uw handeling, alleen uw innerlijke houding. Dat geldt voor die andere stoffelijke wereld evengoed, misschien nog meer misschien voor menige geestelijke sfeer. Ik geloof, dat het u duidelijk is wat ik bedoel. Geloof kan ik u niet schenken, dat zult u zelf moeten vinden. U kunt zeggen, het is ofwel aanvaardbaar of niet. Wanneer het u misschien onaanvaardbaar lijkt, let u dan eens op, hoe uw eigen stemmingen vaak, ook buiten uw onmiddellijk bereik, ongevallen kunnen veroorzaken, plotselinge kleine ongelukjes. Let u eens op, hoe uw eigen vreugdige stemming soms invloed heeft op dingen, die u helemaal niet beroeren. En vraag u dan af, of ik misschien dan teminste in verband met die invloeden gelijk heb gehad. Ik ben overtuigd, dat u door die waarneming, of u gelooft, wat ik heb verteld, of niet, in ieder geval één ding zult hebben geleerd: scholing van gedachten is noodzaak voor de mens, omdat het wekken van invloeden door gedachten op een onbeheerste wijze, fataal kan worden voor de mens en zijn omgeving.

Vraag: Echte pechvogels, die de ene pech na de andere hebben, kunnen die het ongeluk ook op deze wijze aantrekken?

Antwoord: Ja, dat is ook wel mogelijk. Hier hebben wij natuurlijk verschillende mogelijkheden. Pech kan ook een mens hebben, die op zich goed gemutst, goed geluimd is. Dat neemt niet weg, dat hij innerlijk een bewustzijn van eigen onvermogen heeft en daardoor niet kan komen tot de maximale prestatie, die hij in werkelijkheid leveren kan. Dit is de meest voorkomende mogelijkheid. Daarnaast is ongetwijfeld mogelijk, dat een te directe relatie met de andere werkelijkheid zijn invloed uitoefent, daar daardoor vijandige stromen kunnen ontstaan.

Maar om dit mogelijk te maken moet de persoon, die de pech heeft dan ook wel een zeer mismoedige persoonlijkheid zijn.

Opmerking: Het klinkt allemaal zo ongelooflijk en vreemd.

Antwoord: Daar was ik van overtuigd. Ik heb dit onderwerp dan ook mede naar voor gebracht als een soort strijdvraag. Zoals u gemerkt zult hebben werd in mijn betoog steeds de nadruk gelegd op de voor ons belangrijke waarden. Daarnaast heb ik u de vrijheid gelaten, of u hierin feitelijk geloven wilt of niet. Ik heb u alleen voor de feiten gesteld, zoals ik weet, dat zij waar zijn. Ik vraag dus geen geloof, maar juist omdat dit juist u geheel vreemd is, zou ik het prettig vinden, wanneer u hierover eens een keer zou nadenken. Zelfs indien u nu nog beweert, dat het kolder is na het doen van de proef, die ik u heb gevraagd te nemen, ben ik nog volkomen tevreden. Dan heb ik één ding bereikt. Indien niet meer, dan hebt u in ieder geval toch ernstig nagedacht over de invloed van de menselijke gedachte op de omgeving, daarbij ook mogelijke ongeziene factoren. Dat is voor mij vandaag de hoofdzaak.

Vraag: Heeft optimisme dan een gunstige invloed, daar pessimisme soms bepaalde mogelijkheden afsluit?

Antwoord: In beide gevallen waar. Indien teminste het optimisme, het werkelijk optimisme, en het pessimisme, het werkelijke pessimisme is. Laten wij niet vergeten, dat er ook mensen zijn, die zich pessimistisch voordoen om een optimisme, dat zij niet gerechtvaardigd achten, te verbergen. En omgekeerd. Indien de toestanden dus reëel zijn en de werkelijke, innerlijke gesteldheid van de mens weergeven, is het duidelijk, dat de pessimist door het uitstralen van zijn gedachten weerkaatsingen zal wekken in de andere wereld, die bij weerkaatsing mogelijke verwachtingen mee zullen helpen beschamen. Deze invloeden zijn niet beslissend zonder meer. Zo erg is het niet. Maar de omstandigheden worden toch ongunstiger en daarmee de situatie minder prettig. De optimist daarentegen verwacht het goede en schept dus a.h.w. een reflex van het goede op zijn eigen pad. En ook in zijn omgeving. Dit betekent, dat voor een optimist de mogelijkheden over het algemeen gunstiger liggen. Toch zal in beide gevallen eigen daadkracht en eigen doorzettingsvermogen met daarnaast eigen verstand de uiteindelijke beslissing geven omtrent een al of niet slagen.

Vraag: Indien deze wereld het negatieve is van onze wereld, dus een spiegeling, zal het optimisme daar het pessimisme wekken en.....

Reactie: Stop! Eén ogenblik. Ik merkte op, dat de materie van deze wereld negatief is t.o.v. de materie van uw wereld. Ik merkte op, dat dit onder meer ontstaat door en afhankelijk is van, rotatierichting en lading bij atomen en moleculen. Dat heeft dus niets met geestelijke waarden te doen. Wel kunt u de spiegelingsgedachte geestelijk toepassen op sommige lagere, geestelijke werelden. Daar is het mogelijk, dat uw optimisme een vergroting van smart en van pessimisme betekent in een andere wereld. Dit, omdat wie daar leeft, de mogelijkheden en verwachtingen van de optimist voor zich verloren weet. Maar dat is weer een heel andere kwestie. In dit geval hebben wij te maken met geestelijk negativisme. De andere kant van de werkelijkheid, waarover ik echter sprak, is zuiver stoffelijk negatief. Dat is dus een materieel negatieve invloed t.o.v. - en in vergelijking met - uw wereld. Vandaar ook, dat beide werelden op één plaats kunnen bestaan, zonder elkaar ook werkelijk te kunnen beroeren.

Stelt u zich maar voor, hoe groot de afstand, de ruimte is tussen de kleinste delen van de stof. In verhouding tot grootte zijn deze afstanden gelijk aan die tussen de sterren. Het is dus heel goed mogelijk, dat bv. twee levende wezens elkaar doorkruisen, zonder dat één van hen daarbij in wezen en samenhang gestoord wordt, vermits beiden aantrekking noch afstoting op elkaar kunnen uitoefenen. Dit komt dus door het besloten zijn van zowel positieve als negatieve systemen in zichzelf. Het is hierdoor, dat beide systemen elkaar zonder feitelijke beroering kunnen doorkruisen. Met de instelling van de in deze werelden levende wezens heeft dit verder dus niets van doen.

De pessimistische gedachte is ook aan de andere zijde van de werkelijkheid pessimistisch en wordt daar niet tot optimisme. Omgekeerd: een optimistische gedachte hier schept daar zeker geen pessimisme.

Vraag: Zes maanden geleden werd gesproken over het graf van Tut-Anch-amon en demonen in Egypte, juist voordat de Suezkwestie ter sprake kwam. Dit was zo opvallend, dat ik niet aan de gedachte kon ontkomen: dit is gedaan om komende toestanden te verklaren. Kwade krachten kwamen vrij door het verbreken van een banvloek tegen grafschenders. Zijn dat nu dergelijke krachten?

Antwoord: Neen. Ik zal het eenvoudig verklaren. Dit berust op een magisch procédé, dat op zich zeer ingewikkeld is. U allen weet, dat in voorwerpen bepaalde gedachtekrachten vastgelegd kunnen worden. Onder meer is dit de grondslag van psychometrie aan de hand van voorwerpen.

Nu kan ik bepaalde gedachten of een bepaalde kracht, op magische wijze zeer sterk in materie concentreren. Ik kan dit bovendien zó doen, dat bij een verandering in toestand van de materie voornoemde kracht vrijkomt. Ik heb daardoor een soort baken gekregen, dat in werking treedt op het ogenblik, dat de materie bv. wordt verbrijzeld. Dat baken en zijn kracht zijn gericht op bepaalde geesten, op demonen zelfs. Dergelijke demonische gedachten kunnen wel tevens vormbepalend zijn in de andere wereld. Het gevolg van een dergelijke grafschending - indien de vloek nog kracht heeft en alle magische gestelde voorwaarden gesteld zijn - zal als volgt zijn: het verbreken van zegels en het beroeren van voorwerpen, het openen van een afgesloten ruimte in het graf, brengt een zeer sterke ontlading teweeg van gedachtekracht, die vooral in de duistere sferen doordringt. Gelijktijdig doet zij haar invloed gelden zowel onder de levende wezens in deze wereld, als op het leven aan de andere kant van de werkelijkheid.

De duistere krachten, zich voedende met deze gedachten, - de gedachtekracht is zo gericht, dat zij als het ware een krachtvoeding voor demonen is - brengt bindingen met het kwaad mee zowel voor de plaats als de schender. Zoals voor de hond de reuk, de geur, is hier een enkel contact met deze kracht voldoende om een ieder door demonen te doen jagen en zo drager te maken van een zekere demonie. De duistere krachten nu werken hoofdzakelijk met gedachten, die hun weerklank vinden, zowel in uw wereld als de andere wereld. Het is dus een ingewikkelde kwestie. De reactie van de andere wereld op dit verschijnsel is een ontkenning. Dit betekent als weerkaatsing in uw wereld eveneens een ontkenning. Maar waar deze ontkenning redelijk is en doorwerkt in de materie ook, zal zo de materie een ieder ontkennen, die met de gewraakte kracht in verbinding is of staat.

Vraag: Wat verstaat u onder "ontkende materie"?

Antwoord: De materie zal a.h.w. proberen elk streven van die mens voor zich te verwerpen. Gedachte en wil van die mens hebben dan op de materie minder invloed dan normaal. Hij zal dan niet in staat zijn bij normale stoffelijke handelingen die beheersing op te brengen of te tonen, die voor hem normaal zou zijn. Eén ding nog. U zult zich herinneren, dat wij in dit geval geweest hebben op de invloed der demonische krachten, die vrij waren gekomen. Wij hebben dit toen gedaan om de mensheid duidelijk te maken, hoeveel krachten van het duister op de wereld los zijn gebroken. Wat ik nu heb verteld is op dezelfde wijze een verklaring en misschien ook een beetje een voorbereiding. Een voorbereiding op voor u komende ontwikkelingen en onstandigheden, die waarschijnlijk menige leek ontsteld zullen doen staan over de onhandigheden, die anderen begaan, mensen van wie je beter en anders zou verwachten. Door z.g. ongelukkige samenlopen van onstandigheden zullen er dingen gebeuren, die nooit hadden moeten kunnen gebeuren. Dit betekent voor uw wereld waarschijnlijk weer een aanmerkelijke vergroting van spanningen. Dat zal dan juist het gevolg zijn van wisselwerkingen met deze andere kant van de werkelijkheid. Vandaar dat ik dit onderwerp heb aangesneden, ofschoon ik mij ervan bewust ben, dat het voor velen van u haast ongelooflijk moet klinken.

Vraag: Wanneer wij ons toeleggen op voortdurend vertrouwen, kunnen wij dan niets bereiken?

Antwoord: Dit laatste is natuurlijk zeer wenselijk. Op deze wijze leven is een vorm van beheersen van de gedachten. Ik wil het echter algemener stellen. Wanneer iemand heftige emoties ondergaat, die negatief zijn vanuit het menselijk standpunt, moet hij proberen deze gedachten onmiddellijk te onderdrukken en zo het even mogelijk is, zelfs een daad hiertegenover te stellen, die de emotionele impuls geheel ontkent. Dit bedoelde ik met het beheersen van de gedachten. Dus, bepaalde invloeden, die niet aanvaardbaar zijn voor u, zelf bannen. Rechtvaardige woede kan nog aanvaard worden. Maar wanneer de rechtvaardiging van de woede niet voldoende en niet volledig is, moeten wij alles, wat wij kunnen doen om deze boosheid, zowel uit onze gedachten als uit onze daden te bannen. Verdraagzaamheid alleen metterdaad is mooi, maar pas, wanneer zij gevolgd kan worden door verdraagzaamheid in denken, verdraagzaamheid van de geest, wordt haar resultaat werkelijk.

Vraag: Wanneer is woede, boosheid, gerechtvaardigd?

Antwoord: Je kunt toch moeilijk oordelen, wanneer woede rechtvaardig is? Indien u van dit laatste overtuigd bent, is het beste wat u kunt doen alle boosheid bedwingen. Onder rechtvaardige toorn verstaan wij echter woede, opgewekt door een onrecht, dat werd begaan en als zodanig kennelijk door u kon worden vastgelegd, indien mogelijk een onrecht dat niet in verband staat met uzelf. Voorbeeld, u merkt, dat iemand een weduwe oplicht. Dan kunt u hierover in rechtvaardige toorn ontsteken. Het streven, dat in de emotie "woede" ligt is nu positief. Dit zal dus positieve werkingen doen

weerkaatsen van de andere kant van de werkelijkheid. Ik spreek nu nog niet over de geestelijke krachten, die hierdoor mee kunnen ontketend worden. Rechtvaardige toorn kan dus bestaan en haar invloed kan gunstig zijn. Maar weet u niet of uw toorn gerechtvaardigd is, onthoudt u dan zoveel als u mogelijk is.

Vraag: Wanneer een medium in een kamer verschillende gestalten ziet en deze beschrijft, is het dan ook zo?

Antwoord: Dit ligt buiten ons onderwerp. Ik zal u kort antwoorden, eventueel navraag bij de "Vragenrubriek". Een helderziende zal over het algemeen niet in staat zijn de andere wereld, waarover ik spreek, te zien. Dit houdt dus geen verband met helderziendheid. Wel kan een helderziende tevens de begaafdheid bezitten bepaalde bewegingen van die landgenoot te erkennen. Maar dit is niet noodzakelijk en staat buiten de feitelijke helderziendheid. Alle andere waargenomen gestalten zijn onderhevig aan de daarvoor bestaande wetten. Voor de geest geldt dat zij door concentratie van gedachten op vorm zich in elke gewenste gedaante kan tonen. Verder kunt u na de pauze vragen.

Vraag: Kan de andere wereld fotografisch worden vastgelegd?

Antwoord: Ja, maar het is afhankelijk van de gevoelige emulsie, die gebruikt wordt. Wanneer zij n.l. bij bepaalde infra-rode stralen zeer gevoelig is en bovendien de belichtingscondities juist zijn, dus ook het licht in de wereld van de buitenkant, dan zal met een langere dan de gebruikelijke belichtingstijd het soms mogelijk zijn wezens uit de andere wereld fragmentarisch te fotograferen. Maar of die beelden dan zullen beantwoorden aan uw voorstelling van elfen? Ik meen van niet. Het zou wel kunnen, maar dat zou al een heel groot toeval zijn. Enige uitzondering: de fotograaf gaat er op uit om elfen te fotograferen en heeft reeds een zeer omschreven voorstelling van elfen in zich. Door de uitstraling van zijn gedachten kan dan het beeld, dat hij in zich draagt, in de andere wereld ontstaan zijn en zal dus mogelijk onder gunstige omstandigheden ook fotografisch kunnen worden vastgelegd.

Vraag: Kinderen zeggen wel elfjes te zien. Dat zou spontaan moeten zijn?

Antwoord: Onmogelijk, wanneer een kind een elfje beschrijft als in sprookjes gebruikelijk, zal dit altijd het resultaat zijn van geziene afbeeldingen of vertelde verhalen. Maar nu wordt het tijd dat ik eindig. Ik geef het woord aan de tweede spreker, ik dank u voor uw aandacht en wens u een goede avond. Goedenavond.

INNERLIJKE DRANG

Goedenavond vrienden,

Innerlijke drang noemt een mens het totaal van drijfveren, die hij niet geheel of geheel niet kan rationaliseren. Er zijn bepaalde handelingen en daden, waartoe men zich gedreven voelt, ofschoon er geen kennelijke reden voor aanwezig is. Men ervaart emoties en heeft gedachten, die evenmin worden veroorzaakt door onmiddellijk kenbare toestanden of mogelijkheden. De innerlijke drang van de mens zal dan ook moeten worden gesplitst in verschillende waarden. In de eerste plaats hebben wij te maken - voor een stofmens althans - met het lichaam. Een lichaam is gebouwd naar een zekere drang tot zelfhandhaving. Deze zelfhandhaving sluit in: zelfcontinuatie, dus voortplanting. Het totaal van de hiermee gerelieerde impulsen zullen als niet altijd hiertoe terug te brengen drijfveren in de mens aanwezig blijven. Zijn ervaringen gedurende het gehele leven, zijn behoeften en verlangens worden hiermee tot drijfveren, die trachten het "Ik" te handhaven t.o.v. de wereld, het "Ik" zo lang mogelijk in leven te houden in de wereld en daarbuiten over het algemeen te continueren, opdat het, zij het niet als persoonlijkheid, maar toch als deel van de persoonlijkheid, voort kan bestaan in een nageslacht.

Hierbij komen veel waarden in het geding, die men hier schijnbaar niet bij mag zoeken. Een mens heeft de voortdurende behoefte om rijkdom te vergaren of wel de voortdurende behoefte tot geven. In het eerste geval zal een scherp gevoeld gebrek aan bezit als een bedreiging van eigen leven en levenswaarde het zoeken naar rijkdom instigeren (opwekken; Red.). In het tweede geval zal ongetwijfeld de reactie op de gave een groter zekerheid, een aanvaarding in de wereld betekend hebben in het verleden, ook al is dat een zuurtje geweest met een paar buurjongens gedeeld en deze impuls, dit beeld, is blijven voortbestaan. Het stoffelijk "Ik" zoekt zich een bescherming te verwerven en een continuïteit te bezorgen door zich zoveel mogelijk vrienden te maken. Hieruit vloeit dan het geven voort. Ik heb deze beide voorbeelden genoemd om u duidelijk te maken, hoezeer deze innerlijke drang kan worden gebaseerd zelfs in schijnbaar

geestelijke zaken, op zuiver lichamelijke kwesties, gebaseerd op de instinctief ingeschapen waarden in een zuiver stoffelijk lichaam.

Daarnaast verstaat men onder innerlijke drang ook nog het eigen drijven van de geest. Het is moeilijk om dit geheel aanvaardbaar uiteen te zetten, maar ik wil trachten dit zeer kort te doen. De geest, die op aarde komt en een lichaam als haar voertuig neemt, is een wezen, dat al een reeks van vormen heeft doorgemaakt. Zij bezit dus reeds bepaalde eigenschappen, heeft bepaalde wensen en opvattingen, die voor haar een geluk, een eenheid, een harmonie met de omgeving betekenen. De omgeving van de geest is niet identiek met de stoffelijke omgeving. Het resultaat zal zijn, dat de geest in haar stoffelijk voertuig toch blijft streven naar een voortdurend harmonisch contact met waarden van haar eigen grootte op geestelijk gebied. Hierbij zal zij trachten het lichaam zodanig te manipuleren, dat het dus in handelingen, daden en impulsen, een dergelijke harmonie steeds mogelijk maakt. Zo zal de geest in veel gevallen een tweede, maar ook zeer belangrijke factor vormen in het drangleven van de mens en hem voeren tot veel daden, die niet gerationaliseerd kunnen worden, tenzij wij beseffen, hoe de geest hier zoekt naar een contact met zijn eigen wereld.

Een derde, iets mindere belangrijke, maar daarom nog niet te verwaarlozen factor, is het gezamenlijk denken van de mensheid. Elke gedachte op zichzelf is een minieme kracht, die echter overgaat in het zenuwstelsel van alle omringende mensen. Naarmate de gedachte sterker wordt, zal zij grotere invloed hebben op de mens, zonder dat het in het bewustzijn - waakbewustzijn - wordt gerealiseerd. Indien dus bepaalde denkbeelden met kracht leven in de omgeving, zal ook hieruit, al aanvaardt men deze stellingen als denkbeelden zelf niet, toch een zekere drang geboren worden, die voor het redelijk bewustzijn niet rationaliseerbare daden en handelingen kunnen veroorzaken.

Hierbij heb ik dan de drie hoofdfactoren van innerlijke drang genoemd. Er is geen sprake hier van een werkelijke levensader, het is niet de levende kracht zonder meer, die deze drang aan ons oplegt. Het zijn de factoren van ons eigen wezen en van onze omgeving, die deze drang in de eerste plaats scheppen. Daardoor komen wij tot reeksen van handelingen, daardoor komen wij tot streven en wat dies meer zij. De kosmische kracht, of levenskracht, is echter ook in ons allen geopenbaard. Zij oefent op ons, in tegenstelling op wat de meesten menen, geen directe drang uit. Zij geeft ons slechts kracht naarmate onze daden en handelingen. Dit betekent, dat een handelen tegen de wetten van de Kosmische Kracht, een automatische verzwakking van onze eigen krachtafname uit de kosmos betekent. Als zodanig worden welzijn en niet-welzijn voor een deel door deze Kracht beheerst. Echter zal deze Kracht nooit oordelen over goed en kwaad. Deze kracht realiseert zich slechts harmonische of minder harmonische toestanden van ons wezen en in ons wezen en zal met haar kracht-geven hierop reageren.

Zo zullen de Kosmische Krachten een voortdurende invloed kunnen betekenen, waar zij ons herinneren aan de noodzaak tot innerlijke harmonie. Zij zullen echter op zichzelf geen bepaalde drang kunnen betekenen, daar de drang uit ons bewustzijn voortkomt en moet bestaan uit een zo groot mogelijke eenheid tussen stof en geest die temidden van de mogelijkheden van de omgeving streven naar een doel, dat voor beide aanvaardbaar is. Voor de stof dus zelfcontinatie en een zekere zelfbescherming betekenen voor de geest een voortdurende mogelijkheid tot contact met waarden van haar eigen grootte.

Heb ik hiermede deze in vragende vorm gestelde reeks van kleine onderwerpen dus eigenlijk voldoende samengevat en belicht, of vindt u dat bepaalde ervan een verdere belichting nog kunnen verdragen?

Vraag: Is dit precies hetzelfde als Manas?

Antwoord: Manas is eigenlijk levensadem of levenskracht en waar ik dit woord heb gebruikt, i.p.v. de Hindoeterm, meen ik toch ook deze vraag redelijk beantwoord te hebben.

Indien u meent, dat er tijd is voor een tweede, kort onderwerp, dan wil ik dit nog voor u behandelen. Geeft u er de voorkeur aan te pauzeren, dan blijft er meer tijd over voor de "Vragenrubriek", zal ik u hierin ook gaarne terwille zijn.

Vraag: Manas wordt in verbinding gebracht met de Yoga-leer. Denkt u, dat Yoga ertoe bij kan dragen de mens in contact te brengen met deze kracht?

Antwoord: Ik voor mij vind het woord "in verbinding brengen" niet erg gelukkig gekozen. Zover mij bekend, zijn de verschillende vormen van yog, of yoga, erop gericht een lichamelijke en geestelijke harmonie teweeg te brengen, waardoor inderdaad grotere levenskrachten kunnen worden opgenomen, geassimileerd binnen het wezen en gebruikt om de doelstellingen van het wezen verder te bevorderen. Ik meen dus, dat yoga onder omstandigheden en onder deskundige leiding, inderdaad de mogelijkheid meerdere levenskrachten voor zich te verwerven inhoudt.

Mijne vrienden, het was mij een eer voor u te mogen spreken en ik wens u dan verder ook een gelukkige en zegenrijke avond toe. Goedenavond.

VRAGENRUBRIEK

Goedenavond vrienden,

Ik moet mij verontschuldigen, dat ik niet eerder aanwezig kon zijn, maar hoop, dat het tweede eigen onderwerp dan toch een klein beetje misschien heeft vergoed het feit, dat ik zelf niet tijdig aanwezig was. Dit klinkt als zeer grote verwaandheid, maar het is eerder een eerbied voor het voorschrift, dat zegt, dat er op avonden van (de) "Vragenrubriek" feitelijk een klein esoterisch onderwerp als tweede behandeld moet worden. Mag ik u erop wijzen, dat ik zuiver persoonlijke vragen niet mag beantwoorden, terwijl andere vragen slechts in zoverre door mij beantwoord kunnen worden, als hiertoe kennis voldoende aanwezig is. Zou u mij de eer willen bewijzen mij de eerste vraag te willen stellen?

Vraag: Op tweede Paasdag heeft de tweede spreker - een ex-geestelijke - aan het einde van zijn betoog gezegd: "Want drie zijn alle krachten en drieërlei de werelden". Welke zijn die drie werelden?

Antwoord: De wereld van de materie, de wereld van de beperkte en "Ik-kennende" geest en de wereld van de Ene, de Lichtende of de Algeest.

Vraag: Kan een medium dat slecht leeft, door goedwillende intelligenties gebruikt worden?

Antwoord: Wanneer het slecht leven uit een wil tot kwaad voortkomt, niet. Het is niet zozeer de uiting, die in het leven optreedt, als wel de innerlijke gesteldheid die beslist over het al of niet bruikbaar zijn van een medium, voor krachten die ten goede streven.

Vraag: Wat is uw mening over het verbod van de rooms-katolieken van Amerika om naar Billy Graham te luisteren, of om zijn boeken te lezen?

Antwoord: Luister niet naar de welsprekendheid van een filosoof, zei de bonze, want mijn invloed is belangrijker dan zijn waarheid....

Vraag: Hoe is de andere kant van de werkelijkheid, de andere wereld ontstaan? En hoe de zogenaamde bewoners van die wereld?

Antwoord: Een vraag, die enige toelichting vereist. Ik hoop, dat u mij de lengte van mijn antwoord reeds nu zult willen vergeven. Bij het ontstaan van de materie, ontstond een verschil in zuiver materiële vorming, waarbij bepaalde kleinste delen gevormd werden tot eenheden, die elkaars tegengestelde waren. Nu zal alle geest trachten in alle stof te incarneren, wanneer die stof mogelijkheden tot bewustwording verschaft. Zo werd zowel uw vorm van materie, als deze andere vorm van materie beziel. Echter zijn in de loop der tijden meerdere dergelijke werelden ontstaan. Zij hebben geen direct contact, of geen directe samenhang met uw eigen wereld, doch het aantal van dergelijke werelden bedraagt 54. Deze 54 kunnen worden gezien als vlakken van atomaire en moleculaire beweging, waarin een definitief tegendeel bestaat tot een andere, in richting omgekeerde beweging, maar die onder een zodanige hoek staat t.o.v. de bij u gangbare bewegingen, dat geen directe beïnvloeding onderling mogelijk is. Het ontstaan van het leven in deze andere wereld aan de andere kant van uw werkelijkheid is dus het normaal streven van geesten naar bewustwording. Theoretisch zou het mogelijk zijn, dat geesten afkomstig van uw wereld, in een dergelijke andere wereld zouden kunnen incarneren. Practisch echter lijkt mij dit niet zo aanvaardbaar, daar een deel van deze werelden althans lager staat in bewustzijn dan uw wereld. Dit geldt zeker voor uw onmiddellijke tegenstelling, waarin het bewustzijn minder verantwoordelijkheid kent en gelijktijdig ook minder naasteliefde, dus vereenzelving met anderen en uiteindelijk de Algeest.

Vraag: Die 54 werelden buiten de onze, moeten wij ons die dan ook steeds als paren voorstellen? Welke voorstelling moeten wij daaraan verbinden?

Antwoord: De eenvoudigste voorstelling is deze: werelden komen steeds voor in paren, die elkaar in balans houden, zodat de totale uitwerking van deze beide werelden in de buitenwereld nil is, elkanders krachten kunnen opvangen, absorberen en compenseren. De andere werelden kunt u zich wat mij betreft voorstellen als liggende onder een andere hoek, ofschoon dit in feite niet juist is, daar het een kwestie is van samenstelling van de materie, die niet alleen met een hoek kan worden afgedaan, maar waar beweging, snelheid, aantrekkings- en vliedingskracht

binnen de kleinste delen, als ook in onderlinge samenhang, hier sterk in mee spelen. De materie moet in die werelden dan een andere zijn, dan welke wij kennen. In plaats van positronen (antideeltje van een electron; Red.), neutronen enz., dus ook andere kleinste deeltjes. Niet geheel. Doch deze kleinste delen kunnen onder andere verhoudingen samengesteld zijn, doch waardoor zij niet meer in uw wereld passen. Daarnaast zijn zeer zeker nog andere kleinste delen. De grondslag echter, waaruit alle delen zijn opgebouwd, is gelijk. Maar dit zou mij te ver voeren indien ik zou willen trachten hier met een bescheiden kennis een voldoende technische uiteenzettingen te geven van deze mogelijkheden en toestanden.

Vraag: Zijn deze gebieden dan, wat de esoterie noemt analogen?

Antwoord: Ik geloof, dat er enige overeenkomst bestaat, ofschoon de theosofische omschrijving dan niet volledig juist en zuiver kan zijn.

Vraag: Deze werelden hebben dus geen invloed op ons, wanneer wij niet eerst invloed op hen uitoefenen?

Antwoord: Dit is niet zuiver waar. Die invloed is wederkerig, zodat elke impuls in een andere wereld ontstaan, ook op uw wereld een invloed heeft. Maar gezien het feit, dat uw wereld mentaal en qua bewustzijn de hoogst ontwikkelde is, zullen de invloeden vanuit uw wereld in verhouding krachtiger zijn dan de invloeden die deze andere werelden uit zichzelf onmiddellijk op uw wereld teweeg kunnen brengen.

Vraag: Is het mogelijk, dat wij op die 52 andere werelden ook invloed uitoefenen? Of oefenen wij alleen invloed uit op onze tegenstander?

Antwoord: Ongetwijfeld zouden er gronden aan te voeren zijn voor een beïnvloeding van alle werelden onderling. Daar deze echter niet sterk tot uiting komt en zover mij bekend, dan ook niet kenbaar is binnen enige materiële verhouding, geloof ik, dat u verstandiger doet voorlopig aan te nemen, dat de wederzijdse beïnvloeding van de tegendelen, het hoofdzakelijk betreft beïnvloedingen, die hier kunnen optreden.

Vraag: U spreekt van de wereld in paren. Is dat ook, waarover de tweede spreker vanavond gesproken heeft?

Antwoord: Het was de wereld, waarover de eerste spreker heeft gesproken, de tweede spreker, als ik mij niet vergis, heeft de beïnvloedingen en de drang in de mens besproken.

Reactie: O, vergeef mij.

Spreker: Het is niet aan mij u iets te vergeven. Ik ben dankbaar, dat u zoveel hebt onthouden van de andere sprekers, dat u uit belangstelling deze vraag kunt uiten.

Vraag: Wordt bij de geboorte het juiste tijdstip van de overgang reeds bepaald? Zo ja, hoe verklaart u die gevallen - medisch geconstateerd - als overleden zijnde, die door snelle hartmassage weer tot leven gebracht zijn?

Antwoord: Indien een vaststelling wordt aangenomen van een doodstijdstip, iets waar ik persoonlijk en zover ik weet, de meesten van ons niet mee eens zijn, zou een dergelijke hartmassage zeker in de loop van de gebeurtenissen tot het einde voerende, mede zijn opgenomen, zodat dit geen reden zou zijn om aan te nemen, dat geen vaststelling plaats vindt. Wanneer ik dan ook aanneem, dat bij het ogenblik van geboorte, wel de potentiële ogenblikken van overgang, maar niet het feitelijke ogenblik, bekend zijn, baseer ik dit op de volgende redenen: Het bewustzijn van de mens vormt zijn leven. Zijn leven kan het best worden omschreven als een redelijke hoeveelheid stoffelijke, plus een onbepaalde hoeveelheid geestelijke kracht, die gezamenlijk en in juiste harmonie oneindig zijn, maar bij een strijdigheid elkaar opgebruiken, waarbij het beëindigen van de weerstand van de stoffelijke kracht een bevrijding van de geest uit de stof betekent. Elke wisseling van bewustzijn en elk inslaan van een andere richting dan de meest voorzienbare op het ogenblik van geboorte, zal dus betekenen een wijziging van het ogenblik van overgang.

Vraag: Welke was de zending die de Graaf de St-Germain op aarde had te vervullen? In hoeverre is hij daarin geslaagd?

Antwoord: De Graaf de St-Germain is één van de vele namen, die door een ingewijde gebruikt worden. Hij leefde reeds onder andere namen, voordat hij als Graaf de St-Germain het leven van een ander over nam; hij was een bekwaam magiër en had tot taak als magiër-almichist en

esotericus bepaalde kleinere groeperingen te stimuleren in hun groei. Iets, wat hij, zover ik weet, goed heeft volbracht. Echter is hij op deze ogenblikken nog niet volledig van de aarde verwijderd, maar keert daarop nog regelmatig terug, zij het niet in een zo beperkt menselijke vorm als het geval was in de tijd dat men hem nog Comte de St-Germain noemde.

Vraag: Kunt u die zending iets nader omschrijven?

Antwoord: Zeer moeilijk, daar in feite zijn lering was het vinden van de geestelijke Steen der Wijzen. De geestelijke Steen der Wijzen betekent het bereiken van een innerlijke toestand en het gebruik van uiterlijke krachten om ook anderen deze toestand te doen bereiken, of hen in hun streven daartoe te helpen. Dit is hetgeen, wat de Comte de St-Germain heeft gedaan, waarbij het geheim van zijn leven ongetwijfeld belangrijker was, dan hetgeen daarover aan de menigte bekend is geworden.

Vraag: Doen niet alle wijsgeren dat? De taak van de wijsgeer is toch zijn wijsheid te verspreiden?

Antwoord: Misschien in uw wereld. In mijn wereld was het doel van een wijsgeer de wijsheid in zichzelf te verwerven en ze door zijn leven uit te drukken, - niet om regels te scheppen - waardoor anderen zijn wijsheid konden maken tot basis van hun leven. Want de ware wijze weet, dat de werkelijke wijsheid in het "Ik" verworven, niet voor anderen toepasselijk is, doch uit het wezen zelf voortvloeiend in het wezen zelf de volledige bewustwording brengt. Het geheim, dat de Graaf de St-Germain doceerde was dan ook niet wijsheid, wijsbegeerte, maar wel een innerlijke benadering van problemen die als mogelijkheid met zich brachten het bereiken van een wijsheid, waardoor men op aarde zichzelf wijsgeer zou kunnen noemen.

Vraag: Maar onze vriend Lodge?

Antwoord: Mag ik misschien een klein voorbeeld aanhalen uit mijn eigen periode? De leerling verheft zich op zijn wijsheid, de leraar geeft anderen zijn wijsheid, doch de wijze beleeft de wijsheid, die in hem is en is in de wijsheid één met het leven, dat rond hem is. Dit zijn de verschillen tussen de verscheidene graden van inwijding.

Vraag: Is het voor op deze aarde levende schepsels nu mogelijk reeds het hoogste bewustzijn te bereiken?

Antwoord: Elk wezen, dat zichzelf kan doen ondergaan in de Grote Geest, is bevrijd. Ook een wezen in uw wereld en levend, zoals u leeft. Een taak of zending is niet een gevolg van dit bereiken, maar de laatste fase vóór het bereiken betekent meestal een leraar aan anderen, omdat de volheid van Kracht en Eenheid, die men reeds in zich ervaart, gedeeld moet worden, wil zij voor het "Ik" draagbaar blijven.

Vraag: Op de vraag of zelfmoord zondig is, werd geantwoord: Alleen indien dit door de zelfmoordenaar zo wordt aan gevoeld. Leven ontnemen, dat wij niet kunnen geven, lijkt mij ook hier in strijd met de natuurwetten. Kunt u een voorbeeld geven van zelfmoord, die geen zonde is?

Antwoord: Ik wil mijn povere kennis hier gebruiken om mogelijkerwijze een voorbeeld te geven. Sta mij toe hieraan vooraf mijn eigen stelling duidelijk te maken. In de natuur zijn zeker wetten. Maar voor de geest gelden deze wetten slechts zover als de geest deze kan herkennen. Het bewustzijn is dus bepalend voor het al of niet zondig zijn, d.w.z. schuld veroorzakend ten opzichte van het "Ik". Een zelfmoord, die bedreven wordt, terwijl men overtuigd is geen leven te mogen nemen, is ongetwijfeld een zonde. Zij brengt een schuldbewustzijn met zich, dat de harmonie met de Oneindigheid verstoort. Waar echter de zelfmoord wordt begaan om deze eenheid te verwerven met de volle overtuiging, dat de eenheid het gevolg daarvan zal zijn, zal ongetwijfeld de instelling van de geest, ook na de overgang geestelijke harmonie met de bereikbare wereld mogelijk maken en zal dus zowel de kwestie schuld, als de kwestie van eventuele boete niet ter sprake komen.

Voorbeeld: wanneer je alles in het leven hebt verloren, ben je een last voor de wereld. Je verliest je eer en je hebt geen betekenis voor de mensen. Volgens het geloof van mijn volk is het verliezen van gezicht, zoals men bij u gewend is te zeggen, dus van aanzien, tegenover de voorouders een grove schuld. Men kan deze schuld slechts opheffen door een daad te stellen, waardoor het wezen, dat zijn aanzien verloor in de wereld waarin dit gebeurde, niet voortbestaat. De zelfmoord is onder deze omstandigheden dus in de eerste plaats het volvoeren van een verplichting t.o.v. de voorouders; in de tweede plaats een wegnemen van zware lasten t.o.v.

degenen, die op de wereld met u verbonden zijn, familie. Diegenen, die onder deze condities zelfmoord plegen, brengen een offer dus ten goede. Een dergelijk offer ten goede kan nooit zondig zijn. Degenen, die de stelling naar voren brengen, dat onder alle omstandigheden het verooraken van eigen dood een schuld zou moeten betekenen, zou ik erop willen wijzen, dat Jezus van Nazareth Zijn dood welbewust aanvaard heeft, ofschoon Hij er Zich zeker krachtens Wezen en Krachten in Hem aanwezig aan had kunnen onttrekken, zo Hij dit wilde. Het feit, dat Zijn lijden en dood niet gericht waren op Zichzelf of een vlucht waren voor het leven, maar geschieden ten bate van anderen, dus een bevestiging van Zijn eigen leven en inzicht, maakt dit in de ogen van de Christenheid de grootste gebeurtenis, ooit ter wereld plaats hebbende. Mogen we dan, waar ongetwijfeld slechts zeer weinige onder ons, zo niet enigen, een dergelijk inzicht, een dergelijke offerbereidheid kennen, misschien bescheiden veronderstellen, dat het offeren van een leven, dus schuldig zijn aan eigen dood, geen werkelijke schuld betekent, zolang de intentie, waarmee dit geschiedt een onzelfzuchtige en juiste is?

Vraag: Krijgt iedereen een geleidegeest toegewezen, helpt deze bij de overgang? Ontmoet men zijn geliefden ook na de dood?

Antwoord: Er bestaat een gezegde: indien u wilt dat iemand goed dient, zo vraag hem te dienen, doch dwing hem niet. Een geleidegeest kan niet deze taak krijgen toegewezen, want bij een toewijzing zou disharmonie en weerzin op kunnen treden, waardoor de geleidegeest niet in staat zou zijn te beantwoorden aan het doel van zijn zending. De vrije keuze wordt bepaald door onderlinge aantrekking, mogelijkerwijze ook door eventueel bestaan hebbende relaties tussen beschermer en beschermeling. De geleidegeest zal te allen tijde aanwezig blijven tot de geest zijn vrijheid gewint, of zijn eigen toestand een verder blijven onmogelijk maakt. In het laatste geval zal hij de taak overdragen aan een volgende geleidegeest, in het eerste geval zal hij bij de overgang zeker aanwezig zijn. Wat betreft een ontmoeten in het hiernamaals kan ik het beste het volgende beeld geven. Waar liefde heerst, erkent het oog door alle muren. Waar liefde is in de wereld na de dood, kan noch sfeer noch duister een belemmering zijn om elkaar te vinden in ware liefde en zal men elkaar ontmoeten in liefde. Wie zal deze ontmoeting in zijn hart niet erkennen?

Vraag: Zou u iets over de dood kunnen vertellen?

Antwoord: Dood of overgang is een afscheid van de stof en de stoffelijke wereld door de geest, die daardoor haar eigen rechten in haar eigen wereld herneemt. De overgang betekent stoffelijke krampen, nood en pijnen, die met een langzaam ophouden van het functioneren van het lichaam gepaard gaan. Het bewustzijn zal deze over het algemeen gedeeltelijk of niet ervaren. Naarmate het ogenblik van scheiden dichterbij komt, zullen alle levenskrachten in het lichaam zich samenbundelen tot een krachtige vlam, die het lichaam - u zegt explosief - met één donderslag verlaat, dus een zeer plotselinge scheiding. Het bewustzijn kan dan, zichzelf van buitenaf beziende, gelijktijdig nog waarnemen in de wereld, waarmee dit bewustzijn krachtens de stof was verknoot, en de wereld, waaruit zij vroeger is gekomen. Bij deze waarnemingen zullen eigen instellingen een verlangen bepalen, welke wereld men als eigen werkelijkheid accepteert.

Vraag: Wanneer van medische zijde geconstateerd is dat de dood is ingetreden, heeft dan op dat ogenblik de geest het lichaam volledig verlaten?

Antwoord: Over het algemeen niet waar het ophouden van het kloppen van het hart en het ophouden van de ademhaling medisch dood genoemd wordt. In feite kan de geest dus nog langere tijd in de stof blijven, maar niet langer dan noodzakelijk is voor de stof om over te gaan tot detoriatie (aftakeling; Red.) van de cellen in de voornaamste delen. Theoretisch zou men als norm kunnen stellen het ogenblik, dat het ruggemerg zodanig ontbindt, dat het zijn normale functie niet kan vervullen, heeft de geest zeker het lichaam verlaten, in de meeste gevallen geschiedt dit eerder, maar niet voordat tenminste gedeeltelijk verval in de hersenen optreedt. Dit geldt niet voor een bewuste geest, die bewust van andere wereld, tijdens het sterven en vóór de stoffelijke dood, zich onmiddellijk bevrijdt van het lichaam, zodra dit mogelijk is.

Wat beleeft de geest op dit ogenblik, als hij bewust overgaat? Het heet kwaad te zijn, demonen te wekken, die sluimeren. Ik wil niet veronderstellen, dat één van jullie op dit ogenblik overgaat. Maar wie overgaat, zal ervaren, wat alle anderen ervaren: een plotselinge, heftige hitte, een gevoel van uitdijen, waardoor men groter is, dan men lichamelijk was, meestal ongeveer 10 tot 20 maal volgens eigen bewustzijn. Daarna in een soort schemer: herkennen van andere figuren, gestalten en wezens. Daarna vermoedelijk, naargelang de instelling van de persoonlijkheid een

meegaan met sommige van deze wezens, dan wel een zich van deze wezens afwenden en zich aan de stof vastklampen. Dit geldt te allen tijde voor elke overgang praktisch gelijkelijk.

Vraag: Gaat er dan altijd angst en strijd aan vooraf?

Antwoord: Angst en strijd gaan bij een lichamelijke dood slechts in zoverre vooraf naargelang dat het lichaam zich over het algemeen verzet tegen elke verandering die een ophouden van functioneren betekent. De oorzaak van de dood zal dus tegenwerking ondervinden in het lichaam en dit zou lichamenlijk lijden kunnen betekenen. Het is niet noodzakelijk. In veel gevallen is het stoffelijk bewustzijn reeds afgesloten op het ogenblik dat een dergelijke strijd inzet. Naarmate het geestelijk bewustzijn groter is, de aanvaarding van de dood in het "Ik" sterker is, zullen deze krampen minder sterk zijn, maar zij zullen voor komen bij elke dood en overgang. Lijden en pijn zijn dus een lichamenlijk deel ervan, waardoor de persoonlijkheid als zodanig ervaren wordt, of niet ervaren, naargelang de instelling van deze persoonlijkheid t.o.v. de overgang.

Vraag: Wat kunnen de nabestaanden op het ogenblik dat de geest het lichaam verlaat doen om het voor de scheidende geest zo licht mogelijk te maken?

Antwoord: Geef de geest uw gedachten. Realiseert u op het ogenblik van scheiding, dat dit slechts een tijdelijke scheiding is voor het stoffelijke bewustzijn en er geestelijk geen band verbroken wordt. De geest, dit erkennende in u, zal deze gedachten juist als een soort troost ervaren, daar uw gesproken woord haar niet meer kan bereiken. Daarnaast zal het over het algemeen de aandacht verdienen een lichaam dat sterft, of gestorven is, zoveel mogelijk een waardige houding te verschaffen, in een rustige omgeving te plaatsen en niet meer dan hoogst noodzakelijk is, te weklagen in uiterlijke vorm. Daarvoor in de plaats uw gedachten te geven, zo nodig in de vorm van een gebed. Probeert u zich te realiseren dat de overgang voor elke geest, die in zich goed (ge)draagt en niet slechts duister is, een bevrijding betekent, die u haar niet moogt misgunnen. Dit is het beste, wat u voor haar kunt doen.

Vraag: U sprak over een stoffelijk bewustzijn, dat slechts tijdelijk gescheiden zou zijn?

Antwoord: Ik heb gezegd, dat de scheiding voor het stoffelijk bewustzijn alleen dus tijdelijk zou zijn. Hiermee tracht ik duidelijk te maken dat stoffelijk de nabijheid niet meer wordt gevoeld en gemist, maar dat de geestelijke band te allen tijde blijft voortbestaan.

Vraag: Is het waar, dat bij overgang het hele aardse leven als een panorama in omgekeerde volgorde aan de geest voorbij trekt? Wat is hiervan het doel?

Antwoord: Dit is ten dele waar. Aan de mens trekt dat deel van zijn leven voorbij, dat emotioneel grote betekenis voor hem heeft gehad, daarbij gaande van de meest verse indrukken tot de oudere. Deze herleving betekent een onpartijdig beleven van de emoties van alle partijen gedurende deze toestanden en brengt dus een zich realiseren van wat het eigen leven voor anderen betekend heeft, zo het mogelijk makend in meer werkelijk oordeel te spreken over eigen bestaan op aarde. Een dergelijk herleven, dat dus niet in volledig panorama, maar meer een fragmentarische opeenvolging is, kan dus betekenen: een groter bewustzijn, waar het eigen aardse leven eerst nu juist en geestelijk zuiver gewaardeerd wordt en een nieuwe richting in het geestelijk streven kan worden ingeslagen, gebaseerd op het stoffelijk leven.

Vraag: Wat verstaat men onder Post Mortum? Moet hiermee rekening gehouden worden bij een eventuele crematie?

Antwoord: Naar ik meen wordt onder een post mortum verstaan een onderzoek naar de doodsoorzaak. Als zodanig zal er bij een crematie rekening mee gehouden moeten worden, dat het slechts vóór de verbranding kan geschieden. Indien ik hier zou falen door onvolledig begrip van wat u met deze woorden bedoelt, verzoek ik u mij te verontschuldigen en duidelijk te maken, wat de werkelijke bedoeling van de vraag is.

Vraag: Hoe zijn plotselinge sterke antipathieën en sympathieën op het eerste gezicht te verklaren? Zijn dat trillingen die van mensen uitgaan en met elkaar in botsing komen, elkaar afstoten? Moet men bij een hevige antipathie hier tegen in gaan, of gehoor geven aan een zekere instinctieve afkeer?

Antwoord: Sympathieën en antipathieën kunnen gebaseerd zijn op een aanvoelen van een geestesgesteldheid die wel of niet in overeenstemming is met eigen geestesgesteldheid en dus levensrichting. Zij kunnen evenzeer gebaseerd zijn op onbewuste waarneming en stoffelijke details die een zekere afkeuring, of goedkeuring wekken in uw persoonlijkheid, zonder dat u zich

omtrent de redenen van deze goedkeuring of afkeuring bewust bent. Heel vaak zijn kleine eenvoudige gedragingen, kledingdetails, woordvorming, bepalend voor anti- en sympathie. Men moet dus voorzichtig zijn en zowel bij plotselinge sympathieën als antipathieën zichzelf bij herhaling toetsen of de gevoelde impuls juist was. Men houdt met deze impulsen rekening, totdat men voor zichzelf heeft bevestigd dat ze juist waren of niet. Hij, die niet oordeelt, geeft blijk van de grootste wijsheid. Wie oordeelt stelt tegendelen tegenover elkaar. Wie niet oordeelt kent de Algeest in alle dingen. Sta mij toe op te merken, dat het zwaar is om niet te oordelen, daar ons leven is opgebouwd op een oordeel over anderen, dat wij zo gebruiken om ons oordeel over onszelf te verzachten. Oordelen in de ware zin des woords betekent verwerpen of aanvaarden. Een wijze verwerpt niet en aanvaardt niet, daar hij weet dat de Krachten Gods in alle dingen zijn. Dit is geen filosofie. Dit is een weten. Een innerlijke toestand. Mijn opmerking, dat het voor ons moeilijk is om dit oordelen te laten, zal u ongetwijfeld duidelijk zijn, wanneer u nagaat, hoe vaak u oordeelt, en niet altijd gerechtvaardigd, over dingen, woorden en personen, die u niet geheel doorgrondt in hun werkelijke wezen. Dit geldt ook voor mij. Ik mag mij dus verstouten deze woorden te gebruiken, waar ik hiermee, of ik wil of niet, een oordeel uitspreek over mijzelf, zowel als over u.

Vraag: Welke geesten zijn het die een wit kleed dragen met plooiën?

Antwoord: Een wit kleed is een voorstelling die de wereld kent en dus behoort tot uw eigen wereld. Zij is niet een wezenseigenschap van geesten, maar zij kan door de gevoelige mens, nog niet in staat in geestelijke kringen te ervaren, op geestelijke wijze het symbool zijn voor Lichtende Kracht en zuiverheid. Naarmate het licht wit, of blauwig wit of goud-wit is, is de betekenis verschillend. Normaal wit betekent onschuld en zal verder weinig betekenis hebben. Blauwig wit geeft aan: maanlicht, dus een weerkaatsing. Dergelijke geesten zijn een weerkaatsing van het Goddelijk Wezen dat zij in zichzelf zoeken. Zij, die een goudachtig wit vertonen, wit met een gouden uitstraling, soms gesymboliseerd door omboord zijn of omzoming met brede gouden banden, dan kunnen wij zeggen, dat hier een ervaring van het totaal levende Licht is en dat deze geesten dus hoog gestegen, een uiting zijn van geestelijke waarden en waarheid. De plooiën hebben over het algemeen weinig betekenis. Slechts bij de lagere geest kan de schikking van het kleed soms enig belang hebben. Wij krijgen dan degenen, die in een witachtige pij gekleed zijn. Zij behoren tot de helpers, die zich bezig houden met bevrijding van geesten uit het duister en tevens bijstaan bij de overgang van mensen. Het is een soort uniforme kleding. Daarnaast zien wij dan broeders in het grijs, wit grijs, het donker grijs en zelfs in een tint, die ons rookkleurig voorkomt. Dezen allen behoren tot eenzelfde groep. Hun kleed is hier in de eerste plaats een menselijke uitdrukking van het begrip "Orde" terwijl eigen rang binnen deze Orde wordt uitgedrukt in de kleur van het kleed. Mag ik nog opmerken, dat voor deze laatste Orde ook op aarde levenden onder omstandigheden kunnen behoren.

Vraag: Welk symbool ligt verborgen achter de 1000-bladige lotus?

Antwoord: De volledigheid van alle leven. De 1000-bladige lotus ontplooit zich langzaam, maar in haar ontplooiing draagt zij het gehele wezen. Het dragen van het wezen zal het volledig ontplooiende wezen, dus de onmiddellijke eenheid met Goddelijke Kracht in alle fasen ervaren en niet slechts Boddhivata zijn, maar boven Nirwana verheven, één zijn met de Scheppende Kracht, de Schepper van een Nieuwe Dag. U zult mij hopelijk willen vergeven, dat ik in mijn antwoord enigszins terughoudend ben, daar sommige betekenissen zich niet helemaal voor openbare discussie lenen. Dit is niet mijn oordeel, want ik acht u allen zeer hoog, oud en wijs, maar Hogeren en Ouderen hebben dit oordeel geveld, ik moet mij daar als jongere aan onderwerpen.

Vraag: U gebruikt de term "Nirwana". Welke sfeer komt daarmee overeen?

Antwoord: Indien wij al een sfeer daarmee in overeenstemming willen brengen: de sfeer van Wit Licht. Het Witte Licht is geen ervaren, geen daadwerkelijk leven, maar een bestaan waar men onwillekeurig deel is van de Schepping en de Scheppende Macht. Hier bovenuit gaande wordt men werkelijk een reëel en bewust deel van de Scheppende Macht.

Sta mij toe in mijn dwaze verwaandheid een kleine spreuk mee te geven voor uw huisgang.

Bedenk dit: Wijs is hij, die eigen dwaasheid beseft, maar zijn wijsheid wordt niet geboren uit zijn dwaasheid, maar uit het weten omtrent de dwaasheid en de omschrijving ervan, waardoor hij zijn dwaasheid leert verminderen. Dit nu is de wijsheid.

Dan dank ik u allen voor de eer mij bewezen voor uw aandachtige en deelnemend gehoor. Ik hoop, dat ik mij u niet geheel onwaardig heb betoond.

Goedenavond.

HET SCHONE WOORD

L E V E N S H A R P

In 't leven klinken duizende woorden, akkoorden van de Oneindigheid,
En het leven speelt in 's levens gebeuren het lied van een leven buiten tijd.
Wat er leeft in de mensenharten, kan niet sterven, ondergaan.
Geboren uit het Goddelijk Licht op Goddelijke Kracht gericht, zijn zij eeuwig in de baan
van 's mensen wegen, aangegeven,
krijgen uit het hart een zegen.

Men spreekt van zilveren snaren, die met de jaren zonder roesten voortbestaan.
Ik zeg u, in des levens waarde zijn de snaren beeld en waan.
In de werkelijkheid van 't leven, klinkt één grote harmonie,
één grote melodie van Eeuwigheid,
die door het Al te allen tijd weerklinkt en klinken blijft
en in het hart een melodie, een vaag verlangen schijnt.

En zo zoekt dan het hart en het vraagt om het Zijn en het Licht van het werkelijke leven,
en de melodie, die het hart u speelt is een beeld van al dit streven.
Als de harp, de snaren met bloemen omrankt,
zo leeft de werkelijkheid besloten in het menselijk hart,
en aan het eind der tijd, wanneer de Eeuwigheid,
vergankelijke taak, zal deze harp nog voortbestaan.

Het is de Schepper, Die haar speelt.
Vleug van hare melodie,
die soms het bewustzijn streelt,
is: Goddelijke Harmonie,
die in ons allen leeft.
Een Goddelijk Licht
met Allen gedeeld.

Ik hoop, dat ik hiermee uw onderwerp op de juiste wijze heb kunnen belichten. Ook namens de andere sprekers dank ik u voor uw aandacht, wens ik u een goede avond, een aangename huisgang en een gezegende nachtrust.